

a zda k němu v souzeném případě náleží též daň činžovní, daň pozemková a požární premie, tedy jiné platy než vlastní »činže«, jichž náhrady se žalobce domáhá.

Nejv. soud vyložil podrobně v rozhodnutí čís. 10.687 sb. n. s. — k němuž se odkazuje k zamezení opakování — že nájemným může býti nejen plat, jenž byl přímo »činží« nazván a pevnou roční sumou smluven, nýbrž i jiné platy nájemníkovy, jež tento smlouvou na se vzal a jež sice nejsou pevně určeny, ale jsou určitelné, jako na př. daně a veřejné dávky, zkrátka veškeré vedlejší platy, které musí nájemník (pachtýř) plniti podle smlouvy za užívání věci, a o něž se mu činže zvyšuje. Podobně definuje pojem »nájemného« i zákon o přímých daních čís. 76 sb. z. a n. z r. 1927 v § 149 — ale ustanovení to ani ustanovení §§ 95 a 119 téhož zákona nemají významu pro otázku zákonného práva zástavního podle § 1101 obč. zák., o něž v tomto případě jediné běží.

Nelze též přisvědčiti rekursnímu soudu, že svrchu zmíněné daně a požární premie nebyly podle tvrzení žaloby do činže zahrnuty; stačí tu upozorniti na tvrzení žaloby, kde opět se mluví o daních a pojistných premiích jako o smluvené »části nájemného«. Žalobce tvrdil v žalobě — což stačí (rozh. čís. 3842 sb. n. s.) —, že svrchu zmíněné vedlejší platy jsou smluvenou součástí činže, a proto přísluší žalobci k jich zajištění zákonné právo zástavní podle § 1101 obč. zák.

Právem proto první soud povolil zájemné popsání svršků pro žalovanou pohledávku a bylo toto povolení k dovolacímu rekursu žalobce obnoviti.

Rozhodnutí o útratách dovolacího rekursu bylo odkázáno k rozhodnutí ve věci samé, neboť jde o zatímní opatření (čl. XIII č. 6 a XXVII uv. zák. k ex. ř.), které se zatím činí pokaždé na náklad navrhuující strany, což platí též pro povolení zatímního opatření, a to nejen v první, nýbrž i ve vyšší stoli. (393 ex. ř.)

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 19. října 1933
č. j. R I 984/33. Dr. Jar. Koutník.

Prodávatel, vyhradivší si vlastnictví k stroji dodanému a namontovanému v dílně kupitelově, jest oprávněn k žádosti za zatímní opatření soudním uložením stroje, osvědčí-li nebezpečí, že věřitelé kupitelovi mohli by stroj zabaviti. (§§ 381 č. I a 389 ex. ř.)

Zda jsou tu podmínky pro povolení prozatímního opatření, jest posuzovati podle toho, co žalobkyně přednesla v prvé stoli. k odůvodnění svého návrhu. A tu právem vytýká stěžovatel, že žalobkyně netvrdila v prvé stoli. že by jí z užívání kompressoru

žalovanému s výhradou vlastnictví dodaného, vzešla nenahraditelná škoda (§ 381 č. 2 ex. ř.), a proto neprávem spatřuje napadené usnesení druhé stolice žalobkyni hrozící nebezpečí v tom, že kompressor svým užíváním se může stát méněcenným, ne-li bezcenným. Než tím není pro stěžovatele nic získáno. Že by zažalovaný nárok nebyl osvědčen (§ 389 ex. ř.), stěžovatel nevytýká, má toliko za to, že není osvědčeno nebezpečí po rozumu § 381 č. 1 ex. ř. Než podle tohoto zákonného ustanovení stačí osvědčení konkrétního nebezpečí. Takovéto nebezpečí nelze ovšem spatřovati již v tom, že navrhovatelův odpůrce je stíhán exekucemi, než okolnost ta může v tom kterém případě, přistoupí-li k ní další jiné okolnosti, odůvodniti obavu, že by jinak bez povolení prozatímního opatření soudní vymáhání neb uskutečnění nároků, zejména změnou dosavadního stavu bylo zmařeno nebo značně ztíženo. A tato obava tu jest. Je osvědčeno výpovědí inž. K. Š., že žalovaný koupil stroj na splátky, že splátky ty neplatí, že žalobkyně si vyhradila až do úplného zaplacení kupní ceny vlastnictví k prodanému stroji, a že žalovaný, jenž doznává, že stroj je v dílně jeho přimontován, žalobkyni neopatřil prohlášení vlastníka nemovitosti po rozumu § 297 obč. zák., jak se byl zavázal. Veškeré tyto inž. K. Š. osvědčené skutečnosti uvedla žalobkyně k odůvodnění svého návrhu již v žalobě. Vyhradila-li si žalobkyně vlastnictví ke stroji až do úplného zaplacení kupní ceny, neplatí-li však žalovaný splátky, a je-li stíhán, jak doznává, exekucemi, pak nabývá výhrada vlastnictví významu a splňuje svůj hospodářský účel uchrániti obchodníka před ztrátou z poskytnutého úvěru. Tento účel mohl by býti zmařen, kdyby nebylo povoleno navrhované prozatímní opatření, ježto hrozí žalobkyni nebezpečí, že při exekucích vedených proti žalovanému bude kompressor zabaven, a v případě, že se žalobkyně včas nedoví o jeho zabavení i prodán. Jest proto osvědčeno, že jest tu obava po rozumu § 381 č. 1 ex. ř., že by bez povolení prozatímního opatření bylo soudní vymáhání neb uskutečnění zažalovaného nároku změnou posavadního stavu zmařeno nebo aspoň značně ztíženo a právem bylo proto povoleno pro hrozící toto konkrétní nebezpečí navrhované prozatímní opatření.

Rozhodnutí nejv. soudu z 24. května 1933 č. j. R II 113/33.

Vr. s. r. Karel Křepelka.